

Mám doma debila

Hvězdy padají z vrchu

Ale moje dítě už leze. Ona ještě nesedí?

Hele a neměla bys už začít učit na nočník? Každá maminka si tím prošla a ví, co to je, nebo ji to teprve čeká.

Je třeba si uvědomit, že v dnešní době máme **přehnané požadavky** na děti. **Srovnáváme** je s okolím, nebo od rodičů slýcháme, že my jsme už dávno dělali to či ono. Dělají to všichni, přiznejme si to.

Bohužel zapomínáme na **selský rozum**. V dnešní době frčí reklama, služby, produkty, výrobky a sterilita. Všechno je hrozně urychlené a zapomíná se, že děti by si měly **dětství užít** a ne plnit požadavky rodičů.

Od předčasného posazování, zavádění příkrmů, učení básniček, přechodu z hluboké korbičky na sportovní kočárek, až po kroužky angličtiny pro batolata a podobně.

Urychlenost a tlak na děti zvládat nesmyslné požadavky vede k **přetěžování miminka** či batolete a **vzniká úzkost**. Jak vaše, tak i dítěte. Ono vaše požadavky bude plnit a velmi ochotně předvádět jako cvičená opička před obecnstvem na pískovišti, nebo na návštěvě u babičky, ale za jakou cenu?

Proč hvězdy, které padají z vrchu? Protože vaše „dokonalé“ dítě, které bylo již v roce bez plen a umělo ve 2,5 letech napočítat do deseti nebo odrecitovalo Skákal pes a zatancovalo u toho, najednou nastoupí do školky nebo školy a rázem nastane problém. Zjistí se, že neumí 1+1, protože mu chybí logické myšlení, a začne se třeba ze strachu před okolím, které by mohlo říct, že mu něco nejde, počůrávat. Proč? Protože bylo pouze drilováno, **nebylo mu umožněno**, aby se **učilo napravením vlastních chyb**, bylo drženo ve sterilním prostředí, aby se neumazalo. Z vašeho génia je rázem průměrné dítě a navíc má problém, že už nestojí na stupínku, kde by ho ostatní chválili, ale **prožívá vnitřní zklamání a úzkost**.

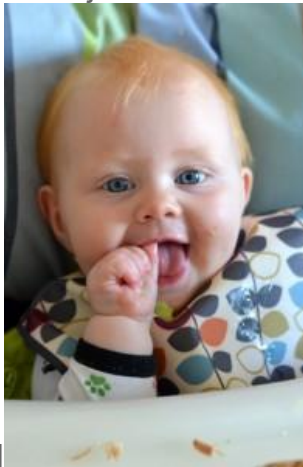

Jednou jsem takto seděla se synem na hřišti a k mamince vedle nás přiběhl chlapeček a žádal maminku o „zdravý celozrnný chléb“. Rázem zpozorním a vyhodnotím stáří dítěte. Upadám do mírné deprese, že můj stejně starý syn je schopný hlad popsat slovy „máma ham ham“, a když by se hodně snažil, tak „máma ham ham tam tam“. Chlapec svůj celozrnný chléb dostane, ale nepoděkoval, byl tedy pokárán, že slušně nepoděkoval. Tadeáš procedil mezi zuby „kuju“ a rázem byl maminkou opraven na „Děkuji, je tam Ď, Tadeáši“. Najednou Tadeáš zakopává o pařez, protože se velmi pečlivě soustředí na žvýkání celozrnného chleba a padne do bláta. No jo, ráno přšelo. Maminka v raketové rychlosti vystartuje a Tadeáše zvedá. Dostane vynadáno, že si právě zamazal své nové džíny, a že chléb už tedy jíst nebude. Chudák malý. Je mi ho líto, ráda bych mu dala náš bílý tukový rohlík, který dcera odhodila na zem. Asi by mi to neprošlo, proto ho raději věnuji synovi. Maminka Tadeáše čapne a mizí z hřiště. V dále vidím mokré

kolo na nových džínách. No, tím by se asi maminka nechlubila. Při našem odchodu ještě slyším, jak Anička recituje básničku, kterou se včera naučila. Syn náhle prohlásí „Opice“. Zaplaví mě pocit blaha, že nejenom přišel na nové slovo, ale má na celou situaci stejný názor jako já.

Maminky, pokud máte doma „debila“, netlačte na něj a nic si z toho nedělejte.

Každé **dítě je individualita** a jemným vedením dojde ke stejnému cíli. **Motivujte své dítě hrou**, aby stoupalo jako hvězda vzhůru a nepadalo dolů. Podporujte jeho individualitu, zaměřte se na věci, které mu jdou, a hlavně ho **chvalte**. Nenechte se vykolejit očekáváním vaší rodiny. Takovým zdárným příkladem většiny babiček je, že my jsme ve věku našeho dítěte už dávno byli bez plen. Nebo abychom svého malého kojence nenosili, protože bude rozmazlený. Nebo že ho máme nechat při usínání vyřvat, protože bychom nic neudělali. Babičky se také rády městnají do kojení otázkami, proč ho kojíme tak dlouho, proč tak často a proč tamto a tamto, vždyť z našeho prsu má jen dudlík. To jsou ukázkové příklady zažitých mýtů a očekávání. Pozorujte své dítě, **netlačte na něj**, a pokud ještě není zralé a z podmíněného

reflexního vylučování se nedostalo pod kontrolu center v mozkové kůře, aby docházelo k vědomému vypouštění stolice a moče, tak jej nenuťte vysedávat na nočníku. **Za nezdary nekárejte, ale chvalte za malé dílčí úspěchy, které se stanou hnacím motorem pro výuku dítěte.**

Matka je v dnešní době věc veřejná a není to jednoduchá role, ale držte si svůj **rozum, názor** a nenechte se vykolejit okolím.

Smiřte se s tím, že je vaše dítě pomalejší, nebo že chce kojit každé dvě hodiny a „né jako Maruška, která to má nastavené po třech a půl hodinách“. Že v noci nespí celou noc a musíte k němu vstávat. Každé období jednou **skončí** a přijde další a není nic

lepšího, než **přejít ho** s láskou, nadhledem a tolerancí než se stresovat a vymýšlet finty.

Zlatý střed

Vanda Schreierová

